

כב א מיי' פ'ד מל' יבוס הלכה יב סמג
 עשין נב עוש'ע א'ע'ע
 סימן קסע סעיף מה :

כג ב מיי' עש עוש'ע
 שם סעיף מ :
 כד ד מיי' עש עוש'ע
 שם סעיף מה :

כה ד מיי' עש ה' י
 עוש'ע שם סעיף מג :

כו ה מיי' עש הלכה יא :

כז ו מיי' עש הלכה י
 סמג עש עוש'ע שם
 סעיף מ :

[ע'ע'ע חסופת חולין כ
 ד'ס לא]

כח ו מיי' עש הלכה כג
 וכל' ית עוש'ע שם
 סעיף לא מ ובפירוש סדר
 מלי'ס סעיף ע ע :

כט ח מיי' עש עוש'ע
 שם סעיף מ :

ע ט מיי' פ'א מהלכות
 מעט'יל משכב ומושב
 הלכה טו :

עא י מיי' עש ופ'ד
 מהלכות יבוס הלכה
 כג עוש'ע א'ע'ע סימן
 קסע סעיף מ :

כדמפרש ואילו : אין כאן בית מיוחד . ואפי' מייבוס לא פסלה :
למאן - כלומר למאי הלכתא חגי פסולה : **אלימא** - ללא משתריא בה
 לעלמא פשיטא : **אלא לאו לאשמועינן דאיפסלה מאחין** . דקי"ל במסכת
 גיטין (דף כד) כל מקום ששנינו תורה אור
 חליצה פסולה פסולה ופוסלת על
 האחין גט פסול פסול ופוסל מן
 הכהונה : **מאי שנא ריקוס** - דפסלה :
ומאי שנא קריאה - ללא פסלה דקמני
 אין כאן בית מיוחד הואיל ותרזייהו
 לדידיה לא קא מעכבי : **קרייה** - בין
 קודם חליצה מאן יבמי בין לאחר^ב
 חליצה ככה יעשה אי נמי אמרינן
 חתייבם לא מיהלפא לחישי בחלוה
 דליתי למומר הך בחר חליצה חתייבם
 דאמרי הך קרייה דמקמי חליצה הואי
 אבל ריקוס דליחא אלא בחר חליצה
 מיהלפא לחישי ויאמרו הך מדרקקה
 ודחי חללה לה ברישא ואפי' הכי
 הדריה ומתייבמת ודחי למושרי חלוה
 לאחין : **ושרי לט סיגרא** - כלומר
 פטור ושלחנה מבית דין : **אמרי ריקוס**
קמייחא לית בה מששא - ולא פסלה
 מאחין ומאן דחוי דמתייבמה סבר
 ריקוס בחר חליצה הואי כי אורחיה
 ושריין חללה לאחין : **מסו שפתון** -
 בשיניה : **יבמה שרקס דס מסו** . מי
 הואי חליצה מעלייהא : **אבל אגיד לך**
כו . מקרא הוא בדניאל שהמלאך
 אמר לו אגיד לך את כל הנגזר
 בשמים ורשום בכתב והוא אמת
 מכלל דליכא בשמים כחך דלית אמת
 בתמיה : **מי כתיב ויקרא רוק** -
 דליהוי משמע דלא יאה עס אלא רוק
 וירקה סתמא כתיב ואפילו רוק וד"א
 והכא נמי אי אפשר בלא לחזוטי
 רוק : **בכתב אמת** - שהקב"ה מאמתו
 ומקיימו וליטו חוזר ומבטלו : (ד) **אמר**
רבא - גרסינן ו"ג ואמר רבא :
בשמאלו - משמע שאין מזוי בכל עת ;
סחון - ולא חתייבם עוד דאיפסלה
 עלייהו יכול **יבא דסיולא מפיו** . עמא
 כרוק דס סיולא מפ' אמתו עמא כוזבו
 וקריו ומימי רגליו עקן מעייטתו של
 זב וטמאין טומאה חמורה : **מולא** -
 אי אפשר בלא לחזוטי רוק :
 ז

פיו הוי מעשה היכי ממעטינן קריאה
 יותר מריקה אי נמי לא דמי למגבי
ראיהו פסולה משמע שפסולה לאחין
 מדקתני פסולה ואפי' למי'ד בכל הגט
 (גיטין דף כד) כל מקום ששנו חכמים
 חליצה פסולה אינה פוסלת על האחין
 הכא דייק מדלא קמני אין כאן בית
 מיוחד וללא כפי' הקונטרס דפירש
 דאחיה כמ"ד כל מקום ששנו חכמים
 חליצה פסולה פוסלת ד"כ בלא שום
 דיוק הוה מזי לאוקומי כוותיה :
מי כתיב וחללה ביד . והא דקאמר
 בירושלמי שחוללתו בזמין למלוה
 בעלמא אבל עיכובא ליכא :
רבא ואפי' מדבית עלי קאתו -
 רבה גרס דרבא לא הוה
 כהן כדאמר צ"ה הרוב (חולין קג)
 (ושם) דאמר ליה לשמעיה זכי לי
 מתנתא אבל רבה היה כהן דאמר
 בפרק עד כמה (בסו' כז) רבה בעיל
 לה ברוב ואמרינן במס' מועד קטן
 (דף כח) (ושם) אמר רבא חיי בני ומוזני
 לאו בזכותא תליא מילתא כו' עד רבה
 היה ארבעין שנין ורב חסדא חששים
 שנין כדאמר נמי הכא רבה היה
 ארבעין שנין הקשה ר"י לחנן
 דבגמילות חסדים נמי עסיק דאמר
 בחלק (סנהדרין דף טז) אמר רבה
 ייתי ולא חתמינה אמר ליה אביי מאי
 טעמא אמר מר הכי כו' (ה) מר (ה)
 תורה איכא בגמילות חסדים איכא ואמר
 ר"י ללא עסיק כל קך בגמילות
 חסדים שיגלל מגזירת בית עלי אבל
 כדי שיגלל מחבולו של משיח היה
 צידו שגם שאר זכויות עומדות לו
 וא"ל ומאי הא דקאמר במס' מועד
 קטן (דף כח) ללא בזכותא תליא
 מילתא אלא בזמנא מדרבה לא היה
 אלא ארבעין שנין וחלמא היינו טעם
 לפי שהיה מבני עלי וי"ל דסבירא ליה
 לרבא דבסורה בלבד הוא מתכפר
 כמו לרבה ועוד שגם רבה עסק
 בגמילות חסדים כדאמר בחלק
 (סנהדרין דף טז) : **יבמה** שרקקה
 דס תחלוץ - מעיקרא שנתו ליה ההוא
 דלעיל היבמה שרקקה ואפי' שלחו
 ליה דלפניו רקקה דס תחלוץ :

דמפרש ואילו : אין כאן בית מיוחד . ואפי' מייבוס לא פסלה :
למאן - כלומר למאי הלכתא חגי פסולה : **אלימא** - ללא משתריא בה
 לעלמא פשיטא : **אלא לאו לאשמועינן דאיפסלה מאחין** . דקי"ל במסכת
 גיטין (דף כד) כל מקום ששנינו תורה אור
 חליצה פסולה פסולה ופוסלת על
 האחין גט פסול פסול ופוסל מן
 הכהונה : **מאי שנא ריקוס** - דפסלה :
ומאי שנא קריאה - ללא פסלה דקמני
 אין כאן בית מיוחד הואיל ותרזייהו
 לדידיה לא קא מעכבי : **קרייה** - בין
 קודם חליצה מאן יבמי בין לאחר^ב
 חליצה ככה יעשה אי נמי אמרינן
 חתייבם לא מיהלפא לחישי בחלוה
 דליתי למומר הך בחר חליצה חתייבם
 דאמרי הך קרייה דמקמי חליצה הואי
 אבל ריקוס דליחא אלא בחר חליצה
 מיהלפא לחישי ויאמרו הך מדרקקה
 ודחי חללה לה ברישא ואפי' הכי
 הדריה ומתייבמת ודחי למושרי חלוה
 לאחין : **ושרי לט סיגרא** - כלומר
 פטור ושלחנה מבית דין : **אמרי ריקוס**
קמייחא לית בה מששא - ולא פסלה
 מאחין ומאן דחוי דמתייבמה סבר
 ריקוס בחר חליצה הואי כי אורחיה
 ושריין חללה לאחין : **מסו שפתון** -
 בשיניה : **יבמה שרקס דס מסו** . מי
 הואי חליצה מעלייהא : **אבל אגיד לך**
כו . מקרא הוא בדניאל שהמלאך
 אמר לו אגיד לך את כל הנגזר
 בשמים ורשום בכתב והוא אמת
 מכלל דליכא בשמים כחך דלית אמת
 בתמיה : **מי כתיב ויקרא רוק** -
 דליהוי משמע דלא יאה עס אלא רוק
 וירקה סתמא כתיב ואפילו רוק וד"א
 והכא נמי אי אפשר בלא לחזוטי
 רוק : **בכתב אמת** - שהקב"ה מאמתו
 ומקיימו וליטו חוזר ומבטלו : (ד) **אמר**
רבא - גרסינן ו"ג ואמר רבא :
בשמאלו - משמע שאין מזוי בכל עת ;
סחון - ולא חתייבם עוד דאיפסלה
 עלייהו יכול **יבא דסיולא מפיו** . עמא
 כרוק דס סיולא מפ' אמתו עמא כוזבו
 וקריו ומימי רגליו עקן מעייטתו של
 זב וטמאין טומאה חמורה : **מולא** -
 אי אפשר בלא לחזוטי רוק :
 ז

הגהות הב"ח
 (ה) גמ' ככה יעשה כל
 דבר כסוף : (ב) שם
 כי היתה יבמה דלתיא
 לקמיה דר' אשי' (ג) שם
 ויחיד אימת : (ד) רש"י
 ד"ס אמר רבא גרסינן
 ל"ב ס"א אמר רבה גרסי'
 ו"ג אמר רבא : (ט) חס"י
 ד"ס רבא וכו' מר הא
 תורה איכא ה' גמילות :

גליון הש"ס
 גמ' ווי נפק קרייהא .
 בעין זה עירובין דף כח
 ע"ב :

[לקמן קו: סנהדרין מ:]
 ר"ה ית.
 ט"ס ית. ע"ט]
 שמואל ג

תוספות ישנים
 לא הוה בדיה אהא
 שאיל כי מדרשא .
 ובכ"ז א) אמר כי
 (בא) אהא לקמיה דרבי
 וא"ל כך וכך שאלו ממני
 ולא ידעתי להשיב להם
 עד שפסקו מעלמנו והאי
 דלא פסק להו מעיקרא
 מפני שהיה מתגלה על
 שהיו מוכריין אותו מאד
 והיו מושיבין אותו מנוטה
 על זכר לנפיק לא ידע
 להשיב להם שהגאון
 משכחת לארס תלמודו :
 ד"ב רבא ואפי' מדבית
 עלי קאתו . ו"ג רבא
 דהא רבא לא היה כהן
 כדלתיא כ"פ הרוב דל"ל
 לשמעיה שהיה כהן ו"ל
 לומר דלפניו טלר קודם
 יותר מ' עש סהרי מזוי כ"פ
 שגם שאלו דלפני רבא כו
 ימני קמי' דרבא אמר להו
 למי מוכרינן אביי אחי
 לטללא ורבא נפק לנאוק
 ואחיי כלפי' אהא קמני
 היו עיניהם באותה עשה :

עד עולם אמר רבה בזבח ובמנחה
 אינו מתכפר אבל מתכפר בתורה
 חיה ארבעין שנין אביי דעסק בתורה
 שהיו מתים כבן שמונה עשרה שנה
 באו והודיעו את רבן יוחנן בן זכאי
 אמר להם שמא ממשפחת עלי אתם
 שגא' וכל מרבית ביתך ימותו אנשים
 לכו ועסקו בתורה ותחיו הלכו
 ועסקו בתורה וחיו והיו קורין אותן
 משפחת יוחנן על שמו אמר רב
 שמואל בר אבונא אמר רב מנין לגזר
 דין קשיא * כאן בגזר דין שיש עמו
 שבועה כדרב שמואל בר אמי דאמר
 רב שמואל בר אמי אמר רבי יוחנן
 מנין לגזר דין שיש עמו שבועה שאינו
 מתקדש שגא' * לכן נשבעתי לבית
 עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח
 ובמנחה

עד עולם אמר רבה בזבח ובמנחה
 אינו מתכפר אבל מתכפר בתורה
 חיה ארבעין שנין אביי דעסק בתורה
 שהיו מתים כבן שמונה עשרה שנה
 באו והודיעו את רבן יוחנן בן זכאי
 אמר להם שמא ממשפחת עלי אתם
 שגא' וכל מרבית ביתך ימותו אנשים
 לכו ועסקו בתורה ותחיו הלכו
 ועסקו בתורה וחיו והיו קורין אותן
 משפחת יוחנן על שמו אמר רב
 שמואל בר אבונא אמר רב מנין לגזר
 דין קשיא * כאן בגזר דין שיש עמו
 שבועה כדרב שמואל בר אמי דאמר
 רב שמואל בר אמי אמר רבי יוחנן
 מנין לגזר דין שיש עמו שבועה שאינו
 מתקדש שגא' * לכן נשבעתי לבית
 עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח
 ובמנחה

עד עולם אמר רבה בזבח ובמנחה
 אינו מתכפר אבל מתכפר בתורה
 חיה ארבעין שנין אביי דעסק בתורה
 שהיו מתים כבן שמונה עשרה שנה
 באו והודיעו את רבן יוחנן בן זכאי
 אמר להם שמא ממשפחת עלי אתם
 שגא' וכל מרבית ביתך ימותו אנשים
 לכו ועסקו בתורה ותחיו הלכו
 ועסקו בתורה וחיו והיו קורין אותן
 משפחת יוחנן על שמו אמר רב
 שמואל בר אבונא אמר רב מנין לגזר
 דין קשיא * כאן בגזר דין שיש עמו
 שבועה כדרב שמואל בר אמי דאמר
 רב שמואל בר אמי אמר רבי יוחנן
 מנין לגזר דין שיש עמו שבועה שאינו
 מתקדש שגא' * לכן נשבעתי לבית
 עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח
 ובמנחה

תוספות חיד מקמאי
 לוי נפק לקרייתא בעו מניה יבמה גרמא
 מרו שחלוץ ריקקה דס מרו לא הוה
 בדיה אפי' שאיל בי מדרשא
 א"ל מי כתיב וירקה רוק שלוחה
 לאבה דשמואל יבמה שרקקה דס
 תחלוץ לפי שא"א כרם בלא
 צחצוחי רוק מתייבי יכול יהא דס
 היוצא מפיו ופי' האמה שלי פמא
 [ת"ל] וזבו הוא טפסא ואין דס
 היוצא מפיו (טפסא) ואליעזר
 אומר כל דבר [שהוא] מעשה מעכב
 (פסולה) . אלא פשיטא ר"ע וקמני
 ריקקה ולא חליצה ולא קריאה
 חליצה פסולה ומפסלת לאחיה
 איבא דר"ע נמי ריקקה ולא חליצה
 ולא קריאה פסולה לאחיה והכי נמי
 שלוחה לאבה דשמואל יבמה
 שרקקה תחלוץ אלא בריקה לרזיה
 פסולה לאחיה אלא כל יבמה
 יכולה לפסול עצמה מן האחים אם
 תרוק בפני אחד מהם . וא"כ קשיא
 דאמר לעיל יבמה שגדלה בין
 האחים כשרה להתייבם